

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 30 października 2009 r.

DOLiS/DEC-1097/09

dot. DOLiS-440-177/09

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 22, art. 12 pkt 2 i art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana G (zwanego dalej Skarżącym), na przetwarzanie jego danych osobowych dotyczących stanu zdrowia przez W, Komornika Sądowego Rewiru I,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana G (zwanego dalej Skarżącym), na przetwarzanie jego danych osobowych dotyczących stanu zdrowia przez W, Komornika Sądowego Rewiru I (zwanego dalej Komornikiem).

W swoim piśmie Skarżący wniósł o „wydanie decyzji przez G.I.O.D.O. o złamaniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r., o ochronie danych osobowych, przez komornika W, przez: niezgodne z Ustawą o ochronie danych Osobowych przetwarzanie przez komornika W, moich danych osobowych - w tym danych o stanie mojego zdrowia psychicznego (...) oraz o stwierdzenie

Decyzją przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych dokonania przestępstwa/wykroczenia poprzez złamanie Ustawy o ochronie danych osobowych przez komornika: W”. W kolejnym piśmie Skarżący wskazał, iż niezgodne z prawem – w jego opinii - przetwarzanie jego danych osobowych przez Komornika polega na „nielegalnym pozyskaniu danych osobowych sensytywnych G przez komornika sądowego” oraz na „przetwarzaniu nielegalnie pozyskanych danych osobowych sensytywnych G – w Liście (...) z dnia 24 października 2009 r., (...) – bez zgody ich właściciela lub innej podstawy Prawnej”.

W toku przeprowadzonego postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor ustalił następujący stan faktyczny:

- 1) Przeciwno Skarżącemu zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela, tj. Powiatu – Powiatowego Urzędu Pracy, które prowadzone było przez Komornika i zostało zarejestrowane pod sygnaturą akt I Km 104,
- 2) w toku ww. postępowania egzekucyjnego Skarżący złożył do akt prowadzonego postępowania kopię wezwania do zapłaty z dnia 25 lipca 2007 r. oraz kopię pierwszej strony pozwu z dnia 1 sierpnia 2007 r. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu oraz zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Ww. pozew został skierowany przez Skarżącego – jako powoda – do Sądu Rejonowego, natomiast jedynie kopia jego pierwszej strony została przekazana przez Skarżącego do akt postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika,
- 3) z treści ww. pozwu wynika, iż: „Powód od lat leczy się psychiatrycznie. Polega to na zażywaniu leków, które w znacznym stopniu uniemożliwiają mu rozeznanie skutków jego działań, zwłaszcza działań tego typu, które wiążą się z niezrozumiałą dla niego procedurą prawną. Będąc pod wpływem takich leków złożył on zapewne oświadczenie o poręczeniu za zobowiązania swej żony, czego powód jednakże nie jest w stanie sobie dokładnie przypomnieć”,
- 4) ww. dokumenty znajdują się w aktach postępowania egzekucyjnego (sygn. I Km 104), które zostało umorzone postanowieniem Komornika z dnia 1 lipca 2008 r.,
- 5) w dniu 24 października 2008 r. Komornik skierował do Skarżącego pismo, w treści którego m.in. wskazał: „Mając powyższe na uwadze apeluję do Pana rozsądku, i zwracam uwagę Pana na kolejny fakt, iż usprawiedliwieniem Pana bezprawnego działania nie może być stan Pana zdrowia psychicznego. Przypominam Panu treść pisma procesowego które wniósł Pan jako powód do Sądu Rejonowego, a w którym Pan stwierdził: «Powód od kilku lat leczy się psychiatrycznie. Polega to na zażywaniu leków, które w znacznym stopniu uniemożliwiają mu rozeznanie skutków jego działań, zwłaszcza działań tego typu, które wiążą się z niezrozumiałą dla niego procedurą prawną»”. Ww. pismo skierowane zostało jedynie do Skarżącego.

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych stwierdził, co następuje:

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przetwarzanie danych powołany akt prawny definiuje jako jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych (art. 7 pkt 2 ustawy).

W świetle przepisów powołanego aktu prawnego, podstawowym obowiązkiem każdego administratora jest przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy, zabrania się przetwarzania danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym oraz danych dotyczących skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Jednakże, w myśl art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 1, jest jednak dopuszczalne, jeżeli przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony.

Z materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie wynika, iż Komornik pozyskał dane osobowe Skarżącego, w tym w zakresie jego stanu zdrowia od wierzyciela i od samego Skarżącego, który złożył kopię pierwszej strony pozwu kierowanego przez niego – jako powoda – do Sądu Rejonowego. Z treści ww. kopii pozwu wynika, iż: „Powód od lat leczy się psychiatrycznie. Polega to na zażywaniu leków, które w znacznym stopniu uniemożliwiają mu rozeznanie skutków jego działań, zwłaszcza działań tego typu, które wiążą się z niezrozumiałą dla niego procedurą prawną. Będąc pod wpływem takich leków złożył on zapewne oświadczenie o poręczeniu za zobowiązania swej żony, czego powód jednakże nie jest w stanie sobie dokładnie przypomnieć”. Zatem zarzut Skarżącego, iż Komornik nielegalnie pozyskał dane dotyczące jego stanu zdrowia jest bezzasadny, gdyż Skarżący sam udostępnił te dane Komornikowi, składając kopię pierwszej strony pozwu – czyli dokumentu zawierającego jego dane w zakresie stanu zdrowia - do akt postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika. Zgodnie bowiem z art. 759 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), zwanej dalej Kpc, czynności egzekucyjne są wykonywane przez komorników z wyjątkiem czynności zastrzeżonych dla sądów. Również w myśl art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.

o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. 2006 r. Nr 167 poz. 1191 z późn. zm.) czynności egzekucyjne w sprawach cywilnych wykonuje wyłącznie komornik, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w innych ustawach. Komornik wykonuje także inne czynności przekazane na podstawie odrębnych przepisów.

Natomiast obecne przetwarzanie tych danych przez Komornika znajduje uzasadnienie w art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym przetwarzanie danych m. in. w zakresie stanu zdrowia jest dopuszczalne, jeżeli przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony. Komornik bowiem przetwarza dane osobowe Skarżącego na podstawie prowadzonego na podstawie ustawy Kodeks postępowania cywilnego postępowania egzekucyjnego, którego Skarżący był stroną. Generalny Inspektor nie może natomiast nakazać usunięcia danych osobowych z dokumentu znajdującego się w aktach postępowania egzekucyjnego. Pozew, jak również jego kopia, ma moc dokumentu urzędowego. Oznacza to, że stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone. Stanowi jako dokument pewną całość i ingerencja w jego treść, poprzez usunięcie części danych, pozbawiłaby go cech takiego dokumentu. Dokument urzędowy korzysta z domniemania prawdziwości (autentyczności) oraz domniemania zgodności z prawdą tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone. Usunięcie jakichkolwiek elementów stanowiłoby zmianę jego treści, a więc podważałoby jego wiarygodność. Dla uznania mocy dowodowej dokumentu, ważna jest nie tylko jego treść, ale również forma. Ostateczna ocena materiału dowodowego, w skład którego wchodzi załączone do akt postępowania dowody, należy do organu prowadzącego postępowanie. Wszelkie zatem przekreślenia, usunięcia z dokumentu jego treści spowodowałyby, iż mógł on stracić swój walor dowodowy. Należy mieć na uwadze fakt, że dokument urzędowy, w którym dokonano zmian, np. poprzez usunięcie części znajdujących się w nim danych, nie będzie już tym dokumentem, którym był, gdy został stworzony. W związku z powyższym wskazać należy również, że osoba, która dokonałaby usunięcia danych z tego dokumentu wypełniłaby znamiona czynu określonego w art. 270 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 ze zm.), który stanowi, że kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Jednocześnie wskazać należy, iż ustawa o ochronie danych osobowych nie nadaje Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych kompetencji nadzorczych nad przeprowadzanymi przez Komornika czynnościami egzekucyjnymi. Mając na uwadze powyższe, stwierdzić trzeba, że zgodnie z art. 767 §1 Kpc, na czynność komornika przysługuje skarga do sądu rejonowego, chyba że ustawa stanowi inaczej. W odniesieniu natomiast do art. 767 § 2, skargę może złożyć strona lub inna osoba, której prawa zostały przez czynności lub zaniechanie komornika naruszone bądź zagrożone. Zgodnie z art. 3 ust 1 i 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji

komornik przy wykonywaniu czynności podlega orzeczeniom sądu i prezesowi sądu rejonowego, przy którym działa. Na podstawie ust. 4 wyżej wskazanego przepisu, możliwe jest złożenie skargi lub zażalenia do prezesa sądu rejonowego, które zostanie rozpatrzone w ciągu 7 dni. Zatem ze stosowną skargą Skarżący może wystąpić do sądu powszechnego.

Natomiast odnosząc się do wniosku Skarżącego o „stwierdzenie Decyzją przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych dokonania przestępstwa/wykroczenia poprzez złamanie Ustawy o ochronie danych osobowych przez komornika: W” wskazać należy, iż zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: 1) usunięcie uchybień, 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, 6) usunięcie danych osobowych. Zatem Generalny Inspektor nie może w drodze decyzji administracyjnej stwierdzić „dokonania przestępstwa/wykroczenia poprzez złamanie Ustawy o ochronie danych osobowych”. Jednocześnie podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż strona może składać do Generalnego Inspektora tylko takie wnioski, które mogą być rozpatrzone przez wydanie decyzji administracyjnej. Tymczasem ustawa nie daje uprawnień do kończenia danego postępowania poprzez skierowanie w formie decyzji administracyjnej zawiadomienia do organów ścigania o popełnieniu przestępstwa. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 listopada 2001 r. (sygn. akt II SA 2702/00): „osoba dochodząca ochrony swych praw w trybie ustawy o ochronie danych osobowych nie jest podmiotem postępowania obliczonego na wydanie decyzji o zawiadomieniu stosownego organu o przestępstwie w zakresie przetwarzania danych osobowych i nie może się tego domagać od GODO w administracyjno – prawnych formach tego postępowania. Przepis art. 19 ustawy nie daje bowiem stronie roszczenia w tym względzie”. Skierowanie przez Generalnego Inspektora zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa następuje poprzez wystąpienie do właściwego organu do wszczęcia postępowania karnego w danej sprawie, a ponadto jako należące do autonomicznych kompetencji organu realizowane jest z urzędu, a nie na wniosek osób zainteresowanych.

Natomiast odnosząc się do wniosku Skarżącego z dnia 29 września 2009 r., w którym ww. wniósł o złożenie przez Komornika do akt postępowania „wiarygodnych, prawdziwych, nie dających cienia wątpliwości DOWODÓW na okoliczność PRAWNEGO pozyskania wiadomości o sensytywnych danych osobowych pana G” wskazać należy, iż Komornik załączył do akt kopię pisma (pozwu Skarżącego do Sądu Rejonowego), z którego wynika, z jakiego źródła dane Skarżącego w zakresie jego stanu zdrowia zostały pozyskane. Natomiast ze zgromadzonym materiałem dowodowym Skarżący – jako strona postępowania - mógł się zapoznać, o czym był

informowany pismem z dnia 6 sierpnia 2009 r. (znak: DOLiS-440-170/09/28694), skutecznie doręczonym w dniu 10 sierpnia 2009 r. (zwrotne potwierdzenie odbioru w aktach sprawy), jak również pismem z dnia 27 sierpnia 2009 r. (znak: DOLiS/POST-185/09/31224 dot. DOLiS-440-177/09), skutecznie doręczonym w dniu 31 sierpnia 2009 r. (zwrotne potwierdzenie odbioru w aktach sprawy).

Zatem wskazać należy, iż przetwarzanie danych osobowych Skarżącego przez Komornika znajduje uzasadnienie w obowiązujących przepisach prawa. Wobec tego w stanie faktycznym stwierdzonym w niniejszej sprawie, Generalny Inspektor nie może wydać decyzji nakazującej przywrócenie stanu zgodnego z prawem (o której mowa w art. 18 ust. 1 ustawy), z uwagi fakt, iż stan taki - w chwili wydawania decyzji – istnieje.

Wobec powyższego, w tym stanie faktycznym i prawnym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 127 §3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.